

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 665)
landbrugsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres stedfortrædere Bilag Journalnummer Kontor

1 400.C.2-0 N.1 18. september

1998

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 25. september 1998 - dagsordenspunkt rådsmøde (landbrugsministre) den 28. september 1998 - fremsendes vedlagt Fødevareministeriets notat over punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Folketingets Europaudvalg
2. afdeling, 1. kontor

Den 18. september 1998 LFM 0177

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (landbrugsministre) den 28. september 1998

1. Forslag til Rådets forordning (EF) om den fælles markedsordning for vin KOM (1998) 370
- Drøftelse
2. Meddelelse fra Kommissionen om beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer og forslag til Rådets direktiv om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer KOM (1998) 135
- Drøftelse
3. Virkningerne for landbrugsmarkedene af situationen i Rusland (Dok. SN 4126/98)
- Drøftelse
4. Redegørelse fra Kommissionen om opfølgning på medlemsstaternes anmodninger i forbindelse med direktiv 97/3/EF om plantesundhedsbeskyttelse
5. Kommissionens beretning til Rådet om anvendelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1765/92 om medregning af landbrugsarealer, der er udtaget efter forordning (EØF) nr. 2078/92 (miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget), og af arealer, der er tilplantet med skov efter forordning (EØF) nr. 2080/92, i forbindelse med den forpligtelse til jordudtagning, der er fastsat i den generelle ordning for godtgørelse for visse markafgrøder KOM (1998) 425 (A-punkt)
6. Forslag til Rådets forordning (EF) om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været underlagt begrænsninger i udøvelsen af deres virksomhed KOM (1998) 464 (A-punkt)
7. Forslag til Rådets beslutning om ændring af Rådets beslutning 95/408/EF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr KOM (1998) 360 (A-punkt)
8. Forslag til Rådets direktiv om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring af direktiv 77/388/EØF - særlig ordning for investeringsguld KOM (92) 441 (A-punkt)

AKTUELT NOTAT

1. Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for vin KOM (1998) 370

Genoptryk af grundnotat.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1998) 370 af 16. juli 1998 fremsendt forslag til en reform af den fælles markedsordning for vin. Forslaget er oversendt til Rådet den 17. juli 1998.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktatens artikel 42 og 43 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Formål og indhold

Den nugældende ordning for vinsektoren fra 1987 modsvarer ikke længere markedssituationen for vin - ikke mindst i områder, hvor produktionen ikke kan finde lønsom afsætning.

Siden 1980'erne, der var præget af betydelig overskudsproduktion af vin, er EU's produktion reduceret. Hertil kommer den politiske udvikling - især forbundet med gennemførelsen af Uruguay-rundens aftalekompleks, der har betydet øget markedsadgang til EU's marked for tredjelande.

Kommissionens formål med reformforslaget er:

1. at fastholde den forbedrede markedsbalance i EU og gøre det muligt for producenterne at få del i ekspanderende markeder,
2. at sætte vinsektoren i stand til at blive mere konkurrencedygtig på længere sigt,
3. at afskaffe intervention som "kunstig afsætningsmulighed" for overskudsproduktionen,
4. at fastholde den traditionelle afsætning til vinbaseret alkohol og andre vinbaserede produkter til human forbrug,
5. at understøtte og fremme regionale forskelligheder og særpræg,
6. at formalisere producentorganisationernes rolle og
7. forenkling.

Ad 1.

Markedsbalancen er forbedret betydeligt siden 1980'erne, hvilket bl.a. skyldes rydnings-ordningerne. Det tilplantede areal er faldet fra 4 mill. ha i 1987 til 3,4 mill. ha i 1997. Virkningen heraf er blevet forstærket af, at man i dyrkningen er gået mere over til druesorter af højere kvalitet og lavere ydelse, samt ikke mindst at vinarealerne er blevet "ældre" på grund af manglende fornyelse af vinstokkene. Produktionsudviklingen igennem de sidste 10 år har været flg.:

Mill. hl Total, kvalitetsvi
bordvin andet

	n
1987/88	
200	51
135	15 (EU-12)
1997/98 160 58	
91	13

Endvidere tyder udviklingen på efterspørgselssiden på en opbremsning i den nedgang, der har tegnet sig siden 80'erne og en øget efterspørgsel efter vin af de bedre kvaliteter.

Ikke desto mindre vil der fortsat forekomme overskudssituationer i fremtiden, idet der i visse regioner af EU fortsat forekommer strukturelle overskud. Samtidig er der andre regioner, hvorfra produkter af høj kvalitet er stærkt efterspurgte, hvorfor en produktionsforhøjelse i disse regioner forekommer velbegrunder. Disse forhold bør der tages højde for bl.a. i form af en ny og mere fleksibel ordning for beplantnings-retigheder, som dog nødvendigvis må sikre, at den indsats man har gjort vedr. rydning siden 1988 ikke undermineres.

Ad. 2.

Uruguay-rundens aftalekompleks betyder færre eksportrestitutioner i vinsektoren, og samtidig også øget adgang for 3. landes producenter til det europæiske marked. Presset på konkurrenceevnen må forventes at stige som følge af næste runde i WTO. Hertil kommer, at de områder hvor produktionen først og fremmest er koncentreret om den ordinære bordvin må gøre en særlig indsats, hvis de skal have en chance i den kommende skærpede konkurrencesituation. På forbrugersiden rummer forslaget intet om afsætningsfremmende foranstaltninger specifikt i vinsektoren, idet vin vil indgå som en del af Kommissionens kommende almindelige promotionsprogram.

Ad 3.

Fjernelse af intervention som "kunstig afsætningsmulighed" er afgørende nødvendig for at få vinbønderne til at producere til "markedsbehov".

Ad 4.

Traditionel afsætning af vinbaseret alkohol og andre produkter til human konsum er vigtig at fastholde, idet der almindeligvis går 14-15 mill. hl vin (svarende til ca. 1 mill. ha) til alkoholsektoren samt 6-7 mill. hl vin til vinbaserede produkter såsom druesaft, eddike, aromatiserede vine etc.

Ad 5 og 6.

Regionale forskelligheder og særkender samt producentorganisationernes rolle vil gøre det muligt at tage vidtgående lokale hensyn og har i øvrigt sammenhæng med forslaget om landdistrikspolitikken i Agenda 2000.

Ad 7.

Den nuværende ordning hviler på 23 Rådsforordninger. Der er tale om yderst detaljerede og komplekse regler, hvoraf nogle er blevet forældede eller overflødige. Een samlet rådsforordning er derfor hårdt tiltrængt. Hertil kommer, at der vedrørende visse tekniske aspekter, først og fremmest vedrørende ønologisk praksis, foreslås øget kompetence til Kommissionen. Vigtige spørgsmål såsom berigelse, syring og afsyring forbliver dog under Rådets kompetence. Samtidigt bliver der på andre områder også tale om øget subsidiaritet til medlemslandene, så som administrationen af tilplantningsrettigheder, rydningspræmier etc..

Kommissionens forslag

Kommissionens forslag er samlet i følgende hovedgrupper:

afsnit II: vindyrkningens potentiel (artiklerne 2 - 23)

" III: markedsmekanismerne (artiklerne 24 - 38)

" IV: producentorganisationer og brancheaftaler (artiklerne 39 - 45)

" V: ønologiske metoder, specifikationer m.v. (artiklerne 46 - 53)

" VI: kvalitetsvin fra specifikke regioner (artiklerne 54 - 58)

" VII: samhandlen med tredielande (artiklerne 59 - 69)

Her til kommer bilag indeholdende hhv. definitionerne på de mangfoldige forskellige produkter, alkoholstyrken og vindyrkningszoner, ønologiske metoder mv., kvalitetsvin fra specifikke regioner.

ad afsnit II: vindyrkningens potentiel.

Dette afsnit indeholder tre hovedelementer: en ordning om tilplantningsrettigheder, rydningspræmier og omstrukturering af vingårde.

Den foreslåede ordning for tilplantningsrettigheder fastholder det nugældende forbud mod nyplantning i en overgangsperiode frem til år 2010. Dog gælder det hvor genbeplantning er tilladt, at forslaget giver mulighed for rydning på et senere tidspunkt, hvorved vinbonden sikres en fortsat indkomstmulighed fra de gamle vinstokke, indtil de "genbeplantede" vinstokke begynder at give vindruer.

Herudover vil Kommissionen i områder, hvis vine møder stigende efterspørgsel på markedet, tildele supplerende tilplantningsrettigheder til medlemsstaterne via et nyt system med hovedvægt på unge nyetablerede vinbønder. Ideen er at etablere "en reserve" på regionalt niveau, således at de vinbønder, der har behov for det, kan få tildelt plantningsrettigheder fra denne reserve på en mere fleksibel måde end i dag, idet man via "reserver" overfører ubrugte rettigheder til andre vinbønder. Hvis den regionale reserve ikke bruges op, skal den tilgå den nationale reserve, som medlemslandet selv administrerer.

Som situationen er i dag, findes der i de vinproducerende lande en del uretmæssig tilplantning (altså nyplantning uden retmæssigt grundlag), og tildelingen af supplerende plantningsrettigheder vil blive gjort afhængig af medlemslandenes evne til at håndtere disse. Der skal derfor korrigeres, således at supplerende rettigheder skal reduceres med de uregelmæssige plantninger man identificerer. Ellers skal "uregelmæssige" vinstokke ryddes senest 1. august 2000 på avlerens egen regning.

Herudover skal de eksisterende rydningsordninger fortsætte, men de skal målrettes mere præcist mod de områder, som har vedvarende og store strukturelle overskud.

Endelig foreslås forskellige foranstaltninger m.h.p. omstilling af produktionen til vine, der lettere kan finde afsætning på markedet. Disse foranstaltninger vil typisk vedrøre omstilling til nye sorter, flytning til nye og mere velegnede arealer og indførelse af ny produktionsteknik.

ad afsnit III: markedsmekanismerne.

Intervention som "kunstig afsætningsmulighed" skal afskaffes. Derfor foreslår man at afskaffe de hidtidige destillationsformer, (dvs. præventiv, obligatorisk og støttestillation (RFO 822/87 art. 38, 39 og 41). Man vil i stedet "kun" operere med mulighed for intervention i "krisesituationer", hvor markedet helt undtagelsesvist kommer ud af balance. Kommissionen skal fastsætte priserne afhængig af markedssituationen. Udgifterne til "krisedestillation" må forventes at falde og ideelt set bortfalde efterhånden som virkningen af ovennævnte bestræbelser i retning af omstrukturering slår igennem.

Derudover fastholder man muligheden for at give støtte til privat oplagring med tilføjelse af visse mindre ændringer af teknisk karakter.

Man fastholder også muligheden for at støtte destillation af bi-produkter som en kvalitetsbevarende foranstaltning m.h.p. at undgå for hård presning af druerne, der i princippet er forbudt.

Endvidere bevares støtten til destillation af dobbelt-formåls-druer som en overgangsforanstaltning.

Præventiv destillation skal endelig erstattes af en særlig støtteordning med henblik på at støtte afsætning af vinbaseret alkohol som grundlag for markedet for drikkealkohol.

ad afsnit IV: producentorganisationer m.v.

Dette afsnit indeholder en formalisering af producentorganisationernes rolle bl.a. i forbindelse med de ovennævnte bestræbelser på at omstille vingårdene i retning af bedre kvalitet og dermed lettere salgbare vine. Den grundlæggende ide, som også findes i andre markedsordninger så som frugt og grønt, er at styrke samarbejdet mellem vinbønderne o.a. som er i besiddelse af den mest direkte og konkrete viden om sektorens og markedets problemer, krav og ønsker. Producentorganisationerne skal således styrkes med henblik på et mere målrettet udbud mod efterspørgslens krav, lavere produktionsomkostninger, mere miljøvenlig dyrkningspraksis osv.

ad afsnit V: ønologiske metoder mv.

Dette afsnit er hovedsagelig en konsolidering af gældende ret, idet dog visse tekniske detaljer foreslås overladt til Kommissionen. Det bemærkes dog, at reglerne om f.eks. berigelse, afsyring m.v. fortsat vil være Rådets kompetence. De foreslås fortsat uden ændringer.

ad afsnit VI: kvalitetsvine fra særlige områder.

Dette afsnit har karakter af konsolidering af den hidtidige RFO 823/87, idet dog andre rådsforordninger på området er indarbejdet i forenklet form.

ad afsnit VII: samhandelen med tredielande.

Dette afsnit vedrører hovedsageligt krav til præsentation af importdokumentation, indgangspriser, toldkvoter, eksportrestitutioner, safeguard clause og forskellige tekniske standarder og forskrifter.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§ 2-udvalget (landbrug) har foreløbigt ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg.

Grundnotat er oversendt dags dato.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 18. juni 1998 (orientering), jf. aktuelt notat af 12. juni 1998 og den 17. juli 1998 (orientering), jf. aktuelt notat af den 13. juli 1998.

2. Meddelelse fra Kommissionen om beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer og forslag til Rådets direktiv om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer KOM (1998) 135

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1998) 135 af 11. marts 1998 fremlagt en meddelelse om beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer og fremsat forslag til Rådets direktiv om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktatens artikel 43, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Direktivet skal erstatte det gældende direktiv af 7. marts 1988 (88/166/EØF), som alene vedrører burhøns og derudover fastsætte regler for æglæggende høner i andre produktionssystemer.

Det fremgår af det gældende direktivs bilag 1, artikel 9, at Kommissionen inden den 1. januar 1993 skulle have fremlagt en rapport om den videnskabelige udvikling for så vidt angår høns' trivsel under forskellige opdrætsformer, og at rapporten skulle ledsages af passende tilpasningsforslag.

Kommissionens Videnskabelige Veterinærkomité fremkom den 30. oktober 1996 med en rapport om æglæggende høners velfærd. Rapporten sammenligner de nuværende bursystemer med alternative systemer og fremhæver fordele og ulemper ved de forskellige systemer. En af rapportens konklusioner er, at på grund af burenes størrelse og det bare og stimulusfattige miljø er de nuværende bursystemer uløseligt forbundet med alvorlige ulemper for hønernes velfærd.

Formål og indhold

Fællesskabet er kontraherende part i den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Som en følge heraf skal Fællesskabet gennemføre de principper om dyrs velfærd, der er anført i konventionen. Det stående udvalg under konventionen vedtog i 1995 en detaljeret anbefaling om tamfjerkræ, herunder æglæggende høner.

For at opfylde Fællesskabets forpligtelser som kontraherende part i konventionen foreslås det, at der fastsættes mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i alle former for produktionssystemer. Kommissionen anfører, at forslaget også vil medvirke til at fjerne forskelle i nationale love, som kan fordreje konkurrencevilkårene og dermed virke forstyrrende på det indre marked.

Kommissionen har i sin rapport, der bygger på Den Videnskabelige Veterinær-komité's udtalelse, konkluderet, at der er tydelige beviser på ringe velfærd hos høner i gængse æglægningsbure, og at visse behov hos høner ikke kan imødekommes i sådanne bure. Ligeledes kan høners velfærd være ringe i alternative produktionssystemer, hvis driftsledelsen ikke til enhver tid er af høj standard.

Direktivforslaget indebærer, at samtlige æglæggende høner, som primært holdes indendørs, er omfattet af reglerne i direktivet, uanset hvilket produktionssystem de holdes i.

Det bemærkes, at der i henhold til artikel 1, stk. 2, er tale om et minimumsdirektiv, således at medlemslandene i overensstemmelse med Traktatens generelle regler kan bevare eller anvende strengere bestemmelser end de i direktivet fastsatte.

Udgangspunktet i forslaget er, at der stilles en række generelle krav til opdræt af æglæggende høner, som i realiteten indebærer et forbud mod de eksisterende æglægningsbure. Imidlertid foreslås det, at det fortsat skal være tilladt at benytte bure på visse betingelser, bl.a. større bundareal, større burhøjde og siddepinde i burene.

Alle produktionssystemer - det vil sige både nybyggede og ombyggede produktionssystemer - der tages i brug for første gang efter den 1. januar 1999, skal i henhold til artikel 3, stk. 1, opfylde de generelle krav, herunder skal der være mindst én enkeltrede for hver 8 høner eller, hvis der benyttes fællesreder, mindst 1 m² redeplads for hver 100 dyr. Alle høner skal have adgang til passende siddeanordninger samt strøelse, så de kan støvbade. Desuden foreslås der krav til gulvets udformning, således at dette giver tilstrækkelig støtte for alle de fremadrettede kløer på hver fod. Endelig stilles der krav om størrelsen af eventuelle kædetrug eller runde trug samt krav til vandforsyningen.

I produktionssystemer, hvor hønerne kan bevæge sig frit mellem forskellige etager eller kun har én etage, stilles i henhold til artikel 3, stk. 2, supplerende betingelser, herunder krav til etagehøjde ved produktion i flere etager samt om fordeling af vandings- og fodringsanlæg, ligesom halvdelen af bunden skal være forsynet med strøelse. Derudover stilles der forslag om, at næbtrimning kan tillades af myndighederne med den indskrænkning, at dette kun må foretages på kyllinger på under 10 dage.

I stimulusberigede bure stilles der efter artikel 3, stk. 3, supplerende betingelser ud over de i stk. 1 foreslåede, således at burene overalt skal være mindst 50 cm høje, og at trimning af hønernes næb forbydes.

I henhold til artikel 3, stk. 4, har medlemslandene mulighed for at meddele dispensationer fra forbuddet imod de almindelige æglægningsbure under en række forudsætninger, herunder at hver høne har mindst 800 cm² burareal. Desuden stilles i givet fald en række krav til burenes størrelse og indretning, blandt andet at burene overalt er mindst 50 cm høje, samt at burene er forsynet med godkendte kloslidningsanordninger og passende siddepinde. Herudover foreslås det i disse situationer, at gulvets hældning ikke må være over 14 pct. eller 8 grader, ligesom trimning af hønernes næb ikke må finde sted.

Medlemslandene skal fra den 1. januar 2009 sikre, at mindstekravene i artikel 3, stk. 1 til 4, gælder for alle produktionssystemer.

Indtil den 31. december 2008 kan medlemslandene således tillade brug af æglægningsbure, som var i brug den 1. januar 1999, og som ikke er over 10 år gamle. Der er dog fastsat en række betingelser for denne overgangsordning i artikel 4, herunder at det gældende arealkrav på 450 cm² pr. høne fra den 1. januar 2004 stiger til mindst 550 cm² pr. høne. Desuden stilles der i overgangsperioden krav til burenes udformning, ligesom næbtrimning ikke må finde sted.

Herudover stilles der krav om, at medlemslandene foretager inspektioner efter Kommissionens retningslinjer for at kontrollere, om bestemmelserne i direktivet overholdes, ligesom veterinærsagkyndige fra Kommissionen af hensyn til en ensartet anvendelse af direktivet kan føre kontrol på stedet i samarbejde med myndighederne.

I henhold til artikel 9 forelægger Kommissionen inden den 1. januar 2006 en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet om produktionssystemer, der opfylder kravene til æglæggende hønernes velfærd med forslag om, hvorledes produktionssystemer, der ikke opfylder disse krav, kan afvikles.

Endelig er der i bilaget til direktivet en række yderligere krav til produktions-anlæggenes indretning og drift og ejerens tilsyn med dyrene, ligesom der blandt andet foreslås et forbud mod at reducere hønernes flyveevne på anden måde end ved afklipping af flyvefjerene på den ene vinge.

Kommissionen har i præamblen til direktivforslaget anført, at Kommissionen vil fremsætte relevante forslag om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg, så der indføres en obligatorisk mærkning af konsumæg produceret i EU i stedet for den nugældende frivillige ordning med angivelse af produktionssystem.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger ikke.

Gældende danske ret

I medfør af § 4a, stk. 2, og § 18 i den nu ophævede lov om værn for dyr er der udstedt bekendtgørelse nr. 340 af 30. juni 1981 som ændret ved bekendtgørelse nr. 381 af 16. juni 1986 om anvendelse af æglægningsbure. Bekendtgørelsen er stadig gældende efter ophævelsen af lov om værn af dyr, jf. dyreværnslovens § 32, stk.

3.

Denne bekendtgørelse stiller krav om et bundareal på mindst 600 cm² pr. høne for lette og middelsvære racer og 900 cm² pr. høne for tunge racer. Disse arealkrav er skærpede i forhold til det gældende EU-direktiv, hvor kravet er minimum 450 cm² pr. høne.

Derudover stilles der i bekendtgørelsen en række krav til produktionsanlæggenes indretning og drift, herunder krav til burhøjden.

Justitsministeren kan i medfør af dyreværnslovens § 6, stk. 3, fastsætte regler om indretning, drift og anvendelse af andre ægproduktionssystemer end æglægnings-bure, men denne bemyndigelse er ikke udnyttet. Der er således ikke fastsat dyreværnsmæssige regler for æglæggende høner i andre produktionssystemer end æglægningsbure.

Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser:

I medfør af dyreværnslovens § 4 a kan justitsministeren fastsætte regler med henblik på opfyldelse af EU-direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Det fremsatte direktivforslag vil således kunne gennemføres i dansk ret ved udstedelse af administrative forskrifter.

I det omfang, at den rapport, som Kommissionen skal udarbejde inden den 1. januar 2006 i medfør af direktivforslagets artikel 9, måtte medføre, at der indføres regler om afvikling af æglægningsbure, vil dyreværnslovens § 6 dog skulle ophæves.

Økonomiske konsekvenser:

Det må forventes, at direktivforslagets vedtagelse vil medføre forøgede omkostninger for ægproducenterne. Kommissionen har i sin rapport anført, at sammenholdt med det nuværende æglægningsbur med 450 c m² pr. høne er produktionsomkostningerne pr. æg i intensive volieresystemer ca. 10-15 % højere, og produktionsomkostningerne pr. æg forventes at stige med ca. 5-7,5 %, når hver høne får 600 cm² burareal, og med ca. 10-15 % med 800 cm² pr. høne i de tilfælde, hvor der samtidig skal investeres i nye huse og inventar. Der har i den forbindelse været afholdt et arbejdsgruppemøde om de økonomiske konsekvenser af forslaget, hvor en del medlemslande har påpeget, at omkostningsstigningerne vil blive væsentligt højere end Kommissionens skøn.

De gældende danske arealkrav ligger som nævnt allerede på 600 cm² pr. høne, men burene vil stadig skulle ændres, hvis direktivforslaget vedtages, idet de stort set ikke indeholder stimulusberigelser af nogen art. Foreløbige danske kalkulationer viser, at prisen på æg vil øges med ca. 12 %, såfremt det nuværende mindstekrav på 600 cm² pr. høne øges til 800 c m², hvis pladskravet kan honoreres ved alene at fjerne 1 høne fra buret.

Ligeledes er der, afhængig af den inspektionsprocedure, som Kommissionen måtte fastsætte i medfør af direktivforslagets artikel 6, mulighed for et forøget administrativt ressourcebehov til udførelse af inspektioner. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at vurdere størrelsen af eventuelt forøgede omkostninger herved, idet det i høj grad vil afhænge af inspektionsproceduren.

Beskyttelsesniveau:

Forslaget til direktiv vil betyde en opstramning af reglerne omkring indretning og drift af produktionssystemer for æglæggende høner. Dermed vil dyrevelfærden for de æglæggende høner blive forbedret.

Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring til medlemmerne af Den Nationale Komité. Justitsministeriet har i forlængelse heraf modtaget en række høringssvar, der for hovedpartens vedkommende stiller sig positive over for forslaget til direktiv.

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse ønsker generelt en opstramning af direktivforslagets indhold, herunder særligt at overgangsperioderne nedsættes væsentligt. Herudover har foreningen foreslået, at det bør præciseres, hvor stor en del af hønernes næb der må fjernes, og at der stilles krav om et underlag, der giver støtte til de bagudrettede tær tillige med de fremadrettede. Desuden ønsker foreningen opstillet skærpede krav til burenes hældning, således at denne uanset gulvtype ikke må være over 6 %.

Et medlem af Det Dyreetiske Råd, har påpeget en række bestemmelser i direktivforslaget, hvor der bør finde en præcisering sted, herunder at det efter hans opfattelse ikke fremgår tydeligt, at ægproduktion både er produktion af konsumæg og af rugeæg.

Den Danske Dyr lægeforening har anført, at overgangsperioden i artikel 4 for brug af æglægningsbure er for lang. Derudover ønsker foreningen, at der stilles krav om, at inspektionerne foretages af dyrlæger. Foreningen bemærker tillige, at det bør overvejes at fastsætte antallet af høner i alternative systemer for at imødekomme dyrenes normale sociale adfærd. I øvrigt foreslår foreningen en række præciseringer af bilaget til direktivforslaget.

Det Danske Fjerkræraad og Landbrugsraadet kan ikke støtte, at der på nuværende tidspunkt indføres så vidtgående reguleringer af ægproduktionen, som direktivforslaget lægger op til. Dette skal ifølge Det Danske Fjerkræraad og Landbrugsraadet ses i lyset af, at reglerne i det gældende direktiv langt fra er effektivt gennemført i alle medlemslande. Desuden finder rådene, at forslagets arealkrav i første omgang bør være identiske med de danske krav om

600 cm² pr. høne. Derudover foreslår disse råd, at der i direktivforslaget medtages bestemmelser, der sikrer, at æg importeret fra tredjelande er produceret i overensstemmelse med direktivets regler. Begge råd støtter i øvrigt forslaget om, at alle æg skal mærkes med produktionsmetode, idet det vil give forbrugerne mulighed for et reelt valg og sikre, at fordelingen af markedsandele mellem de enkelte produktionstyper sker på markedsmæssige betingelser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 3. juni 1998.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

3. Virkningerne for landbrugsmarkederne af situationen i Rusland (Dok. SN 4126/98)

Rådet forventes på det kommende møde at drøfte virkningerne for landbrugs-markederne af den økonomiske situation i Rusland.

Baggrund

Kommissionen har med henblik på diskussionen udarbejdet et oplæg, der som følge af den økonomiske krise i Rusland kort beskriver udviklingen med hensyn til den russiske marked for landbrugsprodukter og betydningen for EU's landbrug. Manglende fremdrift i Ruslands reformproces gennem de senere år, alvorlige underskud på de offentlige finanser, finanskrisen i Asien og fald i verdensmarkeds-priserne på olie og gas synes at være nogle af de faktorer, der de sidste par måneder har kastet Rusland ud i en alvorlig politisk og økonomisk krise. En krise, som bl.a. har medført, at den russiske centralbank har opgivet sin fastkurspolitik og fået kursen på den russiske valuta til at styrtdykke.

I perioden 1990 til 1996 er den russiske landbrugsproduktion faldet med 36 pct., bla. som følge af manglende økonomiske reformer. Det har medført en stadig voksende import af landbrugsprodukter og således er EU's samlede eksport af landbrugs-produkter til Rusland vokset fra 1,3 mia. ECU i 1992 til 5,4 mia. ECU i 1997. Rusland er derved næst efter USA blevet EU's største eksportmarked for landbrugs-produkter.

For særligt flere animalske varegrupper, fx svinekød er eksporten til Rusland af stor betydning for udviklingen på markedet i EU. Det kan derfor frygtes, at manglende russisk efterspørgsel vil få priserne på det europæiske marked til at falde og derved skabe pres for intervention og øget brug af eksportsubsidier, hvilket vil øge Fællesskabet udgifter til den fælles landbrugspolitik.

Konsekvenser for dansk landbrugseksport

Danmarks samlede eksport til Rusland voksede i 1997 til 6 mia. kr., hvilket var en stigning med 40 procent i forhold til 1996. Mere end 50 procent af eksporten i 1997 var baseret på fødevarer, især kød. Eksporttallene for de fem første måneder af 1998 viste en vækst på 27,8 procent og antydede, at der op til den russiske krise var forventninger om, at 1998 ville blive endnu et år med en positiv udvikling på det russiske marked. Der er dog som følge af krisen siden sidst i august måned sket et meget kraftigt fald i eksporten til Rusland.

4. Redegørelse fra Kommissionen om opfølgning på medlemstaternes anmodninger i forbindelse med Rådets direktiv 97/3/EF om plantesundheds-beskyttelse

Baggrund

Direktiv 97/3/EF er en ændring af direktiv 77/93/EØF (planteskadegører-direktivet) og vedrører plantesundhedsbeskyttelse. Efter dette direktiv kan medlemslandene ansøge Kommissionen om tilskud til bekæmpelse af planteskadegørere, som de har fået påført.

Portugal har lavet et plantebeskyttelsesprogram og ansøgt Kommissionen om tilskud til det. Kommissionen har tilsyneladende ikke behandlet ansøgningen og Portugal har derfor bedt om, at sagen tages op på et ministerrådsmøde for at lægge pres på Kommissionen til at behandle ansøgningen.

Der er p.t. ingen danske ansøgninger om tilskud til plantebeskyttelsesprogrammer.

5. Kommissionens beretning til Rådet om anvendelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1765/92 om medregning af landbrugsarealer, der er udtaget efter forordning (EØF) nr. 2078/92 (miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget), og af arealer, der er tilplantet med skov efter forordning (EØF) nr. 2080/92, i forbindelse med den forpligtelse til jordudtagning, der er fastsat i den generelle ordning for godtgørelse for visse markafgrøder KOM (1998) 425

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(98)425 af 9. juli 1998 afgivet beretning om medregning af landbrugsarealer, der er udtaget efter forordning (EØF) nr. 2078/92 (miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget), og af arealer, der er tilplantet med skov efter forordning (EØF) nr. 2080/92, i forbindelse med den forpligtelse til jordudtagning, der er fastsat i den generelle ordning for godtgørelse for visse markafgrøder.

Det er i forordning (EØF) nr. 1765/92 artikel 7, stk. 2, fastsat, at Kommissionen på baggrund af indberetninger fra medlemsstaterne skal vurdere, hvordan ordningen fungerer og senest den 30. juni 1998 offentliggøre en beretning om ordningens gennemførelse og virkninger, om nødvendigt ledsaget af et forslag.

Formål og indhold

På opfordring fra Rådet i 1993 undersøgte Kommissionen forholdet mellem opfyldelsen af jordudtagningsforpligtelsen og jordudtagning med henblik på skovrejsning og/eller af miljøhensyn. Kommissionen konkluderede i sin beretning til Rådet, at det i forbindelse med udtagningsforpligtelsen burde tillades at medregne arealer, der var udtaget af miljø- og skovrejsningshensyn efter forordning (EØF) nr. 2078/92 og 2080/92. Formålet var at gøre det nemmere i praksis at gennemføre langvarig udtagning af de mest marginale landbrugsarealer ved at give producenterne af markafgrøder en ny mulighed for at forvalte udtagningen og ved at gøre sammenhængen mellem 1992-reformen og miljøbeskyttelsen mere tydelig.

Dette blev gennemført ved Rådets forordning (EØF) nr. 1460/95 om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92. Ordningen er blevet anvendt fra produktionsåret 1996/97, dvs. på støtteansøgninger vedrørende 1996-høsten.

Af beretningen fremgår, at anvendelsen af ordningen har været meget begrænset. I 1996 drejede det sig om i alt 17.785,63 ha, hvor Italiens andel udgør 14.918 ha og for Danmarks vedkommende 7,5 ha. I 1997 drejede det sig om i alt 29.638,57 ha, hvor Italiens andel udgør 26.021 ha og Danmarks andel i alt 103,9 ha.

Det fremgår af Kommissionens konklusion, at man foreslår, at det overvejes, om ordningen skal fortsætte i fremtiden, idet der henvises til Agenda 2000 forslaget. Her foreslås en obligatorisk udtagningsssats, der i grundsats fastsættes til 0, hvorefter ordningen antages at miste en stor del af sin betydning.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om beretningen.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har givet udtryk for, at en vurdering af, om ordningen skal fortsætte i fremtiden, bør afvente udfaldet af forhandlingerne om Agenda 2000 forslaget.

Konsekvenser

Beretningen har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Beretningen har i sig selv ingen miljømæssige konsekvenser. En eventuel gennemførelse af det forslag om at stoppe ordningen, som er indeholdt i konklusionerne, kunne fjerne et incitament til at gennemføre miljøordninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Beretningen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

6. Forslag til Rådets forordning (EF) om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været underlagt begrænsninger i udøvelsen af deres virksomhed

KOM (1998) 464

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(1998) 464 af 22. juli 1998 fremsendt forslag til rådsforordning om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været underlagt begrænsninger i udøvelsen af deres virksomhed. Forslaget er oversendt til Rådet den 28. juli 1998.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktatens artikel 43 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Formål og indhold

Ved indførelsen i 1984 af tillægsafgiftsordningen for mælk og mejeriprodukter blev der ikke i EF-bestemmelserne taget hensyn til den særlige situation for de producenter, der ikke havde leveret mælk i referenceåret, fordi de havde deltaget i præmieordningen for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77, og således havde indgået en forpligtelse i henhold til nævnte forordning.

Efter en række domme fra EF-Domstolen, hvor nogle af EF-bestemmelserne blev kendt ugyldige, forpligtede EF-institutionerne sig til fuldt ud at efterkomme dommene således, at der blev åbnet mulighed for at tildele specifikke referencemængder og erstatning til de såkaldte SLOM-producenter, som opfyldte de i dommene nærmere angivne betingelser.

På denne baggrund blev erstatningsordningerne indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt havde været forhindret i at udøve deres virksomhed. Producenter, som indgav erstatningskrav, fik et tilbud beregnet efter en standardmetode, og som skulle accepteres som fuld og endelig afgørelse af deres krav eller afstås. RFO 2187/93 dækkede imidlertid ikke alle landmænd.

Efter yderligere retssager dømte Retten i Første Instans ved dom af 9. december 1997, at der skulle ydes erstatning til producenter, som havde overtaget en hel eller dele af en bedrift, der var underlagt forpligtelsen til ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter, hvor producenterne allerede havde modtaget en specifik referencemængde (de såkaldte SLOM-III-producenter), men som ikke var omfattet af RFO 2187/93.

Retten til erstatning begrænses til de producenter, som fik tildelt en specifik referencemængde i henhold til Rådets forordning 2055/93 af 19. juli 1993, og som således har været i stand til at dokumentere, at de var aktive producenter, som var i stand til at øge produktionen til det påkrævede niveau. Salg eller bortforpagtning af hele bedriften eller deltagelse i ordningen for definitivt ophør med mælkeproduktion inden 1. oktober 1996 medfører, at producenten mister retten til erstatning.

Udgangspunktet for fastlæggelse af den årlige mælkemængde, der danner grundlag for beregningen af erstatningen, følger principperne i Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 således, at mælkemængden er den, der blev anvendt ved beregningen af ikke-markedsføringspræmien forhøjet med 1% for at afspejle tildelingen af den individuelle referencemængde og nedsat med de relevante nationale procentsatser under Rådets forordning (EØF) nr. 857/84.

Hvis der kun er overtaget en del af den bedrift, der oprindeligt var omfattet af ikke-markedsføringsforpligtelsen, vil den årlige mængde blive beregnet forholdsmæssigt.

Endvidere foretages der en reduktion efter samme principper som ovenfor, hvis en del af bedriften er afstået inden tildelingen af en specifik referencemængde i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2055/93.

Endelig foretages en reduktion i den årlige mængde, hvis en del af bedriften er blevet solgt eller bortforpagtet inden 1. oktober 1996.

Erstatningskravet fremsættes til den nationale myndighed af den person, der har fået tildelt en specifik referencemængde eller af dennes arvinger. Myndigheden skal herefter fremsætte et tilbud efter de i 2187/93 anførte retningslinier.

Erstatningsbeløbene er fastsat i ECU/100 kg mælk for hvert af årene fra 1984/85 til 1993/94 og svarer til dem, der blev anvendt i Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 for bedrifter med en mælkeproduktion på mere end 120.000 kg mælk justeret som følge af agromonetære forhold.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Der forventes anvendt 6,2 mio ECU(kurskorrigeret) til erstatningen. Bevillingen er opført under det pågældende kapitel i det løbende budget, og der skal ikke opføres bevillinger på fremtidige budgetter.

De forskellige SLOM-ordninger har til dato haft meget begrænset betydning for danske mælkeproducenter. I alt 42 producenter har modtaget erstatning under Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 svarende til 20,5 mio kr. 7 producenter har endvidere fået tildelt en specifik referencemængde under SLOM-III-ordningen svarende til i alt 614.000 kg mælk.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Forslag til Rådets beslutning om ændring af Rådets beslutning 95/408/EF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirk-somheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr KOM (1998) 360

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1998) 360 endelig udgave af 9. juni 1998 fremsendt forslag om Rådets beslutning om ændring af Rådets beslutning 95/408/EF om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 9 i Rådets beslutning 95/408/EF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr, ændret ved beslutning 97/34/EF, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen.

Formål og indhold

Af hensyn til en ensartet veterinærkontrol i alle EU-lande er det nødvendigt, at EU's indførselsbestemmelser er harmoniserede. Animalske produkter kan derfor alene importeres til EU fra EU-godkendte virksomheder i EU-godkendte tredjelande.

EU-godkendelsen af virksomheder i tredjelande er hidtil foretaget ved, at Kommissionen på stedet inspicerer den enkelte virksomhed. Denne procedure er anvendt overfor ferskkød-virksomheder i tredjelande, kødproduktvirksomheder i seks lande i Sydamerika og det sydlige Afrika og fiskevirksomheder i de tredjelande, der er anført i gruppe I i bilag I til Kommissionens beslutning 97/269/EF.

Kommissionen råder imidlertid ikke over de nødvendige ressourcer til at foretage denne on-site inspektion af alle tredjelandsvirksomheder, der ønsker at eksportere andre animalske produkter end ferskkød m.v. til EU.

Rådets beslutning 95/408/EF blev derfor vedtaget for at fremskynde harmoniseringen af indførselsbestemmelserne, idet EU i en overgangsperiode kunne foretage midlertidige godkendelser af virksomheder i tredjelande. EU's midlertidige godkendelse af virksomheder i EU-godkendte tredjelande blev foretaget på basis af garantier fremsendt af de kompetente myndigheder i eksporttredjelandene, om :

- at de pågældende virksomheder opfylder Fællesskabets sundhedskrav,
- at de kompetente myndigheder officielt har godkendt virksomhederne til eksport til EU, og
- at den kompetente myndighed har reel beføjelse til at suspendere EU-eksportaktiviteterne i en virksomhed, for hvilken den har afgivet garantier, hvis disse garantier ikke overholdes.

Der er i henhold til beslutning 95/408/EF foretaget midlertidige godkendelser af tredjelandsvirksomheder for følgende produktområder :

- kød af fjerkræ
- kød af kanin samt kød af opdrættet og vildtlevende vildt
- kødprodukter
- mælk og mælkebaserede produkter og
- fiskevarer.

Det er hensigten, at Kommissionen løbende skal inspicere de midlertidigt godkendte virksomheder med henblik på en permanent godkendelse. Det er imidlertid ikke realistisk, at Kommissionen når at inspicere de midlertidigt godkendte virksomheder inden udløbet af beslutning 95/408/EF's anvendelsesperiode den 31. december 1998.

Handelen med animalske produkter fra de midlertidigt godkendte virksomheder vil herefter skulle stoppe pr. 1. januar 1999. Derfor foreslås gyldighedsperioden for beslutning 95/408/EF med det foreliggende forslag KOM (1998) 360 endelig udg. forlænget til den 31. december 2000.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om forslaget, men Kommissionen opfordrer hertil.

Gældende dansk ret

Bekendtgørelse nr. 1038 af 14. december 1994 om veterinærkontrol ved indførsel af animalske levnedsmidler m.v. og bekendtgørelse nr. 1166 af 23. december 1993 om samhandel og indførselskontrol med fisk- og fiskerivarer.

Konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at få lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, ligesom en vedtagelse af forslaget ikke skønnes at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

§2-udvalget (landbrug) støtter forslaget, men har samtidigt givet udtryk for, at Kommissionen indenfor de fastsatte tidsfrister bør få afsluttet sin inspektion af de midlertidigt godkendte virksomheder med henblik på en permanent godkendelse.

§2-udvalget (fiskeri) samt Det Rådgivende Fødevareudvalg vil blive hørt om forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

8. Forslag til Rådets direktiv om tilføjelse til det fælles merværdiafgifts-system og om ændring af direktiv 77/388/EØF - særlig ordning for investeringsguld KOM (92) 441

Baggrund

Kommissionen fremsatte i 1992 et forslag til en momssærordning for guld jf. KOM(92)441.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktatens artikel 99 og kan vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Formålet er at fastsætte ensartede regler om momsfrigatelse for handel med investeringsguld (på samme måde som handel med finansielle aktiver er momsfrigatet).

Momsreglerne for guld er meget forskellige i de enkelte medlemslande. Efter de gældende momsregler kan visse medlemslande fortsætte med at momsfritage transaktioner i forbindelse med guld, bortset fra guld til industrielt brug. I Danmark pålægges al handel med guld dog 25 pct. moms. Dette er måske én af årsagerne til, at der er forholdsvis ringe handel med guld i Danmark. Efter Kommissionen medfører de forskellige regler, at:

-
De medlemslande, som afgiftsbelægger guld, stilles ugunstigt konkurrencemæssigt i forhold til andre der praktiserer afgiftsfrigatelse.

-
Betydelige forskelle i afgiftsniveauet mellem medlemsstaterne har medført situationer, hvor fiktive selskaber er blevet oprettet med det formål at indføre guld fra lande med lav eller ingen afgift for dernæst at videresælge gullet med moms, for til sidst at forsvinde uden at indbetale afgiften til statskassen.

Kommissionens forslag har fra starten indeholdt to elementer, nemlig momsfrigatelse for finansielt guld og en særordning for at imødegå svig.

Baggrunden for fritagelsen er, at guld af høj finhedsgrad handles på børser ligesom f.eks. obligationer, og at der derfor efter Kommissionens opfattelse bør være momsfrigatelse lige som for andre former for finansielle transaktioner.

Kommissionens oprindelige forslag var meget kompliceret. Europa-Parlamentet foreslog da også, at den foreslåede ordning blev væsentlig forenklet.

Forslaget har derfor undervejs gennemgået væsentlige forandringer.

Formål og indhold

Fritagelse for investeringsguld

Der gives momsfrigatelse for guld i form af barrer eller plader, af en vægt, der er godkendt af guldmarkederne, når lødigheden er på mindst 995 o/oo. Herover gives der fritagelse for guldmønter, som ikke sælges på grund af deres numismatiske interesse. Tidligere i forhandlingerne var det en betingelse for fritagelse, at transaktionen foregik mellem særlig autoriserede guldhandlere. Det var dog ikke muligt at blive enige om, hvem der skulle være omfattet af denne personkreds, og denne betingelse udgik derfor.

Guldmønter er fritaget for moms hvis bl.a. finheden er på mindst 900 o/oo og den normale handelsværdi ikke overstiger 80% af guldværdien.

Kommissionen vil årligt udarbejde lister over de guldmønter, der opfylder disse kriterier.

Fritagelsesordningen indeholder endvidere en særlig forenklet ordning for guldbørser som den britiske, hvor det kun er medlemmerne, der handler.

Mulighed for at beskatte/fradragsret

Det har været hensigten, at forslaget for finansielt guld i vides muligt omfang fulgte de momsregler, der gælder for andre finansielle transaktioner. Fritagelsesordningen er derfor en egentlig fritagelsesordning, hvor der ikke er fradrag for indgående moms. Dette har givet problemer for guldproducerende lande som Sverige og Finland, idet det for dem bl.a. er vigtigt, at produktionsomkostninger fortsat er fradragsberettigede. Derfor er der i et vist omfang givet mulighed for, at medlemslandene kan tillade, at investeringsguld sælges efter de almindelige momsregler, således at der er fuldt fradrag for indgående moms.

Særlige forpligtelser for sælgere af investeringsguld

For alle væsentlige transaktioner, dvs. ved salg af guld over 15.000 ECU (ca. 110.000 kr.) skal sælgeren holde regnskab samt beholde dokumentation for kundens identifikation.

Bestemmelsen er indført for at hindre svig og er inspireret af bestemmelsen i hvidvaskningsdirektivet, der har samme beløbsgrænse. Bestemmelsen kom ind i forslaget, da man opgav kravet om at kun særlig autoriserede personer måtte sælge guld momsrit.

Generel ordning for at imødegå svig

Ved salg af guld af en finhedsgrad på over 325 o/oo kan medlemslandene desuden indføre en ordning, hvorefter køberen af guldet hæfter for momsbeløbet i stedet for sælgeren. Ordningen har på guldområdet været anvendt i UK i et par år som en særlig undtagelsesordning for at hindre, at virksomheder ikke kan opkræve moms hos køberen og derefter forsvinde.

Høring

En række organisationer er løbende blevet orienteret om forslaget. Det gælder bl.a. Guldsmedefagets Fællesråd, Dansk Numismatisk forening, Dansk Mønthandlerunion, Finanstilsynet, Finansrådet samt Erhvervsfremmestyrelsen. Fra bl.a. Guldsmedefagets Fællesråd er man tilfreds med, at forslaget er blevet mindre kompliceret.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil kun have ringe provenue-mæssige konsekvenser. Ved et usikkert skøn medfører det et provenutab på højst 5 mill. kr.

Lovgivningsmæssige konsekvenser Ordningen vil medføre ændring af momsloven. Ordningen skal træde i kraft 1. januar 2000.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Forslaget har inden for de sidste par år ikke været forelagt Europaudvalget.

(Løbenr. 11781)